

Ti, ja i ONI

Ti ne voliš kad netko glasno pjeva,
Ne voliš poderane hlače, ni tanke bretele,
Ne voliš zimu ni pahulje bijele,
Ne voliš gledati stare filmove.

No, ti voliš mene,
Pa opet zapjevaš sa mnom da nas čuje i susjed,
Samo se nasmiješ kad obučem one poderane hlače,
Ili žutu majicu na bretele.

I svake godine rado trčiš sa mnom po snijegu,
I gledaš "Casablancu" sedmi put po redu.

Ja ne volim preslatke kolače,
Ne volim kad netko bez prestanka priča,
Ne volim besmislene šale i glupe viceve,
Ne volim nogomet, ni šarene papagaje.

No, ja volim NJIH,
Pa opet svaki taj kolač sa slašću pojedem,
I mogu IH slušati kako pričaju do sutra,
Smijati se svim NJIHOVIM šalama i vicevima,
Čak i gledati sve te utakmice,
I svaki dan nahraniti tog dosadnog papagaja.

ONI ne vole duge šetnje,
Ne vole zvukove klavira i klasičnu glazbu,
Ne vole crvenu kosu,
Ne vole ni kad netko stalno kasni i ponaša se djetinjasto.

No, i ONI vole nekog,
Pa svaku večer šetaju kraj Dunava,
Slušaju satima Beethovena i taj klavir,
I mnoge druge stvari.
Mnoge stvari ne volimo ni ti, ni ja, ni ONI.

No, volimo jedni druge!
Sve ostalo nije ni važno!

Zar ne?

Tamara Mikić
Tehnička škola Nikole Tesle, Vukovar

Mentorica: Irina Marić